

KÜRTSZÓ

„A HETEDIK ANGYAL IS MEGFÚJTA KÜRTJÉT.
HATALMAS SZÓZATOK HANGZOTTAK A MENNYBEN.”

AZ IGE MELLETT

- Szolgálunk vagy szórakoztatunk?
Charles H. Spurgeon írása

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

- Izrael Saphir keresztsége előtti
hitvallása

AZ IDŐK JELEI

- Jézus visszajövele előjelének
tekinthetjük-e a Messiás-hívő zsidók
számának növekedését, Izrael állam
létrejöttét és a Jeruzsálemmel
kapcsolatos történéseket?

A BIZONYSÁGTÉTELEKBŐL

- Tartsunk önvizsgálatot!

Kedves Testvérek! Válságokkal teli világunkban Isten kegyelméből egy újabb év vette kezdetét. Visszatekintve az elmúlt esztendőre, számadást kell készítenünk: hogyan sáfarkodtunk adott lehetőségeinkkel, mit tehetnénk többet és jobbat a körülöttünk élők és a saját lelkünk megmentése érdekében. Határozzuk el, hogy újabb erőfeszítéseket teszünk ebben az irányban!

Az idők jelei növekvő sokaságát szemlélve megállapíthatjuk, hogy nagy léptekkel közeledünk a végső események kibontakozása felé. Hosszútűrő Istenünk azonban fékezi még a szeleket, hogy elkészülhessünk. Nem tudhatjuk, meddig teszi ezt, csak annyi bizonyos, hogy ha a gabona beérett – ha a hívők magukra öltötték az igazzá válás fehér ruháját –, megkezdődik az aratás. A végidő maradék egyháza számára előbb fog lezárulni a kegyelmi idő, ezért használjunk fel minden percet és órát soha vissza nem térő alkalomként, félretéve minden hiábavaló elfoglaltságot, ami eltérít fontos munkánktól, felkészülésünktől.

Vegyük komolyan elhívásunkat, „*félelemmel és rettegéssel vigyünk véghez üdvösségünket*” (Fil 2,12). Ígéreteink vannak a győzelmes keresztény életről és embertársaink iránti jó befolyásunk jelentőségéről. „*Hála pedig az Istennek, aki mindenkor diadalra vezet minket Krisztusban, és az ő ismeretének illatát minden helyen megjelenti általunk.*” (2 Kor 2,14)

A mostani negyedévben Zsoltárok könyvét tanulmányozzuk a szombatiskola keretében. A zsoltárigékből is erőt meríthetünk mindennapi küzdelmeinkhez. A 31. zsoltár 25. verse például így szól: „*Legyetek erősek, és bátorodjék szívetek mindnyájan, akik várjátok az Urat!*”

Szolgáljon ez az ige mintegy mottóul számunkra az előttünk álló évben!

U. V.

Az Ige mellett

- Szolgálunk vagy szórakoztatunk?
Charles H. Spurgeon írása 2

Hit általi megigazulás

- A judaizmusból megtért, kereszténnyé lett Izrael Saphir hitvallása keresztsége előtt 4

Az idők jelei

- Jézus visszajövele előjelének tekinthetjük-e a Messiás-hívó zsidók számának növekedését, Izrael állam létrejöttét és a Jeruzsálem városával kapcsolatos történéseket? 6

A Bizonyoságteteleket olvasva

- Szemelvények Ellen G. White írásaiból
Tartsunk önvizsgálatot! 13

Evangelizáció

- Egészségnap Kaposváron
(2023. november 5.) 15
- Könyvterjesztő tapasztalataink a karácsonyi időszakból 17

Tapasztalatok

- Békesség – tűzvész közepette is! 19

Gyermekeknek

- „Ha az Úr akarja [jónak látja], és élünk, ezt vagy amazt fogjuk cselekedni”
(Jak 4,15/b) 21

Búcsúzunk

- Tóth Lajos unokatestvéremre emlékezem
(1960–2023) 23

SZOLGÁLUNK VAGY SZÓRAKOZTATUNK?

➔ *Charles H. Spurgeon írása* ◀

AVetés és aratás című folyóirat egyik régi számában találtam Spurgeonnek egy igen időszerű kis írására. Elszomorodva olvasunk olyan híreket, hogy az evangélikációt gyakran olyan eszközökkel próbálják vonzóvá tenni (még egyes h. n. adventista szervezésű programoknál is), amelyek korunk divatjához igazodnak: például arcfestés a gyerekeknek, pantomimjátékok, korhű ruhába öltözött szereplőkkel betlehemes jelenetek stb. Többször idéztük Ellen G. White óvását is az ilyen módszerekkel kapcsolatban, például azt a kijelentését, hogy bizonyoságtévő szolgálatainkba „a színpadiasnak egy jótáját” se szabad belevinni.

Charles H. Spurgeon (1832–1892), a 19. századi neves baptista igehirdető, evangélikátor is erről ír. Az alábbiakban részleteket idézek írásából.

Vankó Zsuzsa

Az Írásban sehol sem olvasható, hogy a keresztény közösség feladatai közé tartozna az emberek szórakoztatása. Amennyiben ez mégis hozzátartozna a lelki tevékenységhez, akkor ezt Krisztus nem említette volna? Ő ezt mondta: „Menjetekek el szerte a világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.” (Mk 16,15) Ez eléggé érthető. Éppen ilyen érthető lett volna, ha ehhez még hozzáfűzi: „És azoknak, akik az evangéliumot nem kellő érdeklődéssel fogadják, ajánljatok fel szórakozást.” De ilyen szavakat sehol sem találunk. Úgy tűnik, hogy ilyesmire nem is gondolt.

Vegyünk egy másik igehelyet: „Ő adott néme-lyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélikácul vagy pásztorokul és tanítókul, hogy fel-készítse a szenteket a szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére.” (Ef 4,11–12) Hová soroljuk be a mókamestereket? A Szentlélek nem említi őket. Miért üldözték a prófétákat, mert megnevettették az embereket...?

(...) Mi volt a gyülekezet álláspontja a világgal szemben? „Ti vagytok a föld sója” (Mt 5,13),

Spurgeon igehirdetéseit és evangélikációját sosem jellemezte a szórakoztatás szándéka, mégis tömegek hallgatták Krisztushoz hívó prédikációit

nem pedig vattacukorja... Ha Krisztus több, vidámabb és kellemesebb elemet épített volna be a prédikációjába, akkor az nem ártott volna népszerűségének. De Jn 6,60.66-ban ezt olvassuk: „Sokan, akik hallották ezt az ő tanítványai közül, mondták: Kemény beszéd ez, ki hallgathatja őt... Ettől fogva sokan visszavonultak tanítványai közül, és nem jártak többé vele.” Arról nem olvastam, hogy ezt mondta volna: „Szaladj utánuk, Péter, és mondd nekik, hogy holnaptól egészen új stílusban tartunk iszenteszteleket, attraktív módon, rövid prédikációval. A népnek kellemes estét fogunk szerezni. Mondd el nekik, hogy biztosan igen jól fogják magukat érezni. Siess, Péter, nekünk az embereket valahogy ide kell gyűjtenünk!” (...)

Eustache Le Sueur: Pál Efézusban prédikál (1649)

Az első keresztények végtelen bizalommal voltak az evangélium iránt, és nem volt szükségük egyéb kellékekre... Könyörgésük nem így szólt: „Uram, add meg a te szolgálóidnak, hogy ártatlan és bölcsen átgondolt szórakozás által megmutassuk ezeknek az embereknek, hogy mi, keresztények vidám, jó kedélyű nép vagyunk.” Ők nem hagytak fel azzal, hogy Krisztust hirdessék, nem volt idejük szórakoztató műsorokat szervezni. Az üldözéstől szétszórattva mindenhová elmentek, és hirdették az evangéliumot...

A szórakoztatással egybekötött evangelizáció senkit sem indít valódi megtérésre. Amire ma szükségünk van: Isten Igéjének hiteltel tanulmányozása, egybekötve komoly lelki étellel, amelyből gyümölcs terem, egyik a másik után. Biblikus oktatásra és irányításra van szükségünk, amely értelmünket és szívünket oly módon érinti meg, hogy attól lángra lobbanjunk.

A judaizmusból megtért, kereszténnyé lett Izrael Saphir hitvallása keresztsége előtt

Bevezetés

A Kürtszó olvasói közül remélhetőleg többen olvasták Adolf Saphir: Krisztus és az Írás című könyvét (a Spalding Kiadó adta ki 2022-ben). Izrael Saphir e szerző édesapja. Apa és fia együtt keresztelkedtek meg több családtagjukkal 1943 májusában Budapesten. Itt működött ugyanis már egy ideje a Skót Misszió, akik főként zsidók keresztény hitre vezetéseért fáradoztak. József Nádor felesége, a protestáns, buzgó hívő Mária Dorottya hívta a Skót Missziót Budapestre, hogy a jelentős számú pesti zsidóság körében tevékenykedjenek. Izrael Saphir igen tisztelt volt e pesti zsidóság körében, és megtérése, valamint beszéde, amit keresztsége előtt tartott, nagy feltűnést keltett. A Landerer és Heckenast Nyomdánál ötezer példányban írásban is kiadták még ugyanabban az évben, és terjesztették a zsidók körében az egész országban.

Azért idézünk részleteket ebből a beszédből, mert Izrael Saphir csodálatos világosságot kapott a hit általi megigazulás evangéliumának megértéséhez. Ma is, mi is tanulhatunk belőle, mélységesen egyetérthetünk vele.

Itt minden saját érdemről le kell mondani, minden büszkeséget fel kell adni, szívben egészen meg kell alázkodni, sőt összetöretni, mert megszentelődésünk és újjászületésünk e belső megtöretés nélkül soha nem valósul meg...

A törvények sötét nyomása alól a kegyelem szívélyességébe jutottam, és a kétségbeesésből a felismert bűnösségen keresztül a Jézus Krisztus élete, szenvedései, kereszthalála és feltámadása általi bűnbocsánatban, megváltásban és örök üdvben való bizalomban elpecsételtetem...

Zsoltár 119,67-ben ez olvasható: „Minekelőtte megaláztattam, tévelyegtem, most pedig vigyázok a te szavadra.” Csak a megaláztatás vezet üdvösségre, mert nemrég még tévelyegtem, de most megtartom Isten szavát. „A kő, melyet megvetettek az építők, saroknak fejevé lett.” (Zsolt 118,22; vö. Mt 21,42.) Jézus Krisztus, akit az akkori építők, a farizeusok és a főpapok elvetettek, mégis Isten országának megalapítója és sarokköve lett, amelyhez zsidók és pogányok tartoznak...

Egy igaz megtérés nem saját erőből, sem idegen befolyásra vagy rábeszéléssel történik, hanem egyedül és kizárólag Isten kegyelme által, a Szentlélek magasabb szintű közreműködésével... A törvény egy előkészítő, átmeneti időszakra adatott. Részben azért, hogy a gyalázatos kívánságok durva kitöréseit megfékezze, részben azért, hogy bűntudatunkat felébressze, és ráébresszen arra, hogy lehetetlen igazzá válnunk bűnösségünk miatt és saját érdemeink által. A törvény megmutatja számunkra, hogy mivé kellene válnunk, de tehetlenségünkben nem vagyunk erre képesek... Többre a törvény nem képes, a gonoszra való hajlamot nem tudja elnyomni, a szívben levő bűnököt nem tudja kiirtani...

Krisztus a törvény változhatatlanságát és felbonthatatlanságát tanította. Üdvétanát Mózes ki nyilatkoztatására és törvényadására alapította, ennek folytán egészen távol áll attól, hogy a törvényt lerombolja. Inkább azokat tartja a régi szövetség lerombolóinak, akik a holt betűkkel a Törvény szelleme ellen harcolnak, és követeli a törvényadás mélyebb megértését...

Krisztus lebontotta azokat a külső korlátokat, amelyekkel a törvény... körül volt véve a faragatlan nép keményszívűsége miatt..., hogy a törvény dicsőségesebben bontakozzék ki. Megtartotta a

Id. Pieter Brueghel:
Krisztus és a házasságtörő asszony.
(1565)

törvényt, valóban betöltötte, és emberként való megjelenésében igaz izraelita volt.

E tanítás tökéletes ellentétét hozta létre a zsidóság vagy inkább a farizeusság... Ők abban hisznek, azt tanítják, hogy a saját érdem és minden szertartás és rituális törvény megtartása elegendő ahhoz, hogy igazzá váljunk; ezért törekedtek ezek pontos gyakorlására. ...a cselekedetek általi megszentelődés egy helytelenül értelmezett tanítás..., a második kinyilatkoztatás, az ószövetségi írásokban oly sokszor és oly világosan megígért Jézus Krisztus kinyilatkoztatása az igazság...

[Pál apostol írja, hogy a keresztről való beszéd a zsidóknak botránkozás, a görögöknek pedig bolondság – 1Kor 1,18–19.22–23.] Ezek a görögök és a zsidók [akikről Pál apostol beszél]. Az előbbieket, akiknek a büszkeségük, tudományuk, életfelfogásuk, műveltségük, igényük nem a hit, hanem a dolgok megértése volt... Persze, egy ilyen üzenet, prédikáció [a keresztről való beszéd] nem tetszett nekik, kik gögjüket a tudásukba helyezték, és az

emberi természet dicsőségét istenítették. A keresztről való beszéd számukra bolondság volt.

A zsidóknak pedig, akik hallották az evangéliumhirdetést, megütözés volt. Büszkeségük messze túltett a görögökén. Önteltségükben, cselekedeteikben megszentelődést keresve nem tudták elviselni azt a gondolatot, hogy rászorulnak egy Közvetítőre, aki olyan megigazulást ajándékoz nekik, ami Isten előtt megáll... Nekik másra volt igényük: ... szabadulásra az idegen elnyomás alól és jólétre, általában politikai szabadságra és e világi dicsőségre, ennél fogva egy győzedelmeskedő, nem pedig vereséget szenvedő Messiásra vártak, számukra a megfeszített Krisztusról szóló prédikáció bosszúságot okozott.

Összeállította: Vankó Zsuzsa

(A beszédet közli: Tóth Gergely *Saphir Izrael és családja – Egy zsidó család útkeresése* c. írásában. Megtalálható az *Egy rabbi és egy zsidó család útkeresése* c. kötetben (Evangéliumi Kiadó, Bp., 2019).

Jézus visszajövelele előjelének tekinthetjük-e a Messiás-hívő zsidók számának növekedését, Izrael állam létrejöttét és a Jeruzsálem városával kapcsolatos történéseket?

▪ **Honnan származik az a felfogás, mely szerint a címben említett jelenség és történések Jézus visszajövetelének az előjelei közé sorolhatók?**

Több mai, főként evanglikál és szabadegyházi protestáns felekezetnél találkozhatunk ezzel a nézettel.

A második világháború óta a kereszténység lelkiismerete terhelt a zsidóságot illetően. (Megjegyzendő, hogy erre van is ok.) A kereszténység részéről a zsidóság ellen elkövetett vétkek egyfajta kompenzálásaként jelent meg a keresztény teológiában az utóbbi évtizedekben az a felfogás, hogy a zsidóságot nem téríteni kell, hanem *idősebb testvérként* elfogadni. Ez a háttere annak, hogy sorra alakulnak különböző keresztény–zsidó baráti társaságok.

Ferenc pápa egyenesen olyan nyilatkozatot tett, miszerint a zsidók már eleve kiválasztott nép, ezért a keresztényeknek nem kell missziót folytatni körükben. A vallásközi ökumené jegyében az alábbi kijelentést tette 2019-ben: „A vallások, a bőrszínek, a nemek, a fajok és a nyelvek sokfélesége és különbözősége isteni bölcs akarat rendelkezése, amellyel Isten az embereket teremtette.”¹

Annak a felfogásnak, hogy a zsidóság testületi vagy tömeges Krisztushoz térése Jézus visszajövetelének az előjele, van egy sokkal korábbra visszanyúló gyökere is. Augustinus nyomán az egész középkort uralta az a nézet, hogy a Jelenések

könyve 20. fejezetében szereplő ezeréves időszak e világi Isten országát jelent, amikor Sátán még létezik ugyan, de már „megkötözött”, és „Krisztus uralkodik az ő papjaival”. A 16. századi reformáció idején biblikus alapon helyesbítették ezt a történelemszemléletet, és az antikrisztus hosszú uralmát követően Krisztus mielőbbi szabadító visszajövetelét várták.

A 18. század elején jelent meg egy protestáns szerző, Daniel Whitby *Az újszövetség parafrázisa* című könyve² (1703, London). Nagy hatással volt

² Részletesen olvasni lehet e könyvről és annak hatásáról LeRoy E. Froom: *The Prophetic Faith of our Fathers* című művének második kötetében.

Daniel Whitby portréja és fent említett műve első kiadásának címlapja

¹ Az emberi testvériségről szóló, az Al-Azhar Egyetem nagyimámjával együtt 2019. február 4-én Abu-Dzabiban aláírt közös nyilatkozatból.

ez a könyv a protestánsokra nemcsak Európában, hanem Észak-Amerikában is, ott különösen. Egészen átalakította a végső eseményekről való gondolkodást. E könyv nyomán a protestantizmusba is átültették azt az értelemezést, mely szerint az ezeréves időszak megelőzi Jézus eljövételét, és a keresztény eszme diadalra jutását jelenti. Whitby szerint ez az időszak a zsidók területi megtéréssel kezdődik, majd az egész világ megtéréssel folytatódik, és Jézus majd csak ezután jön el.

Whitby nevének említése nélkül Ellen G. White is utal erre a protestáns eszkatológiában bekövetkezett változásra *A nagy küzdelem* című könyvében: „A világ megtérése és Krisztus lelki uralmának tanát az apostoli egyház nem vallotta. A kereszténységnek körülbelül a 18. század kezdetéig nem ez volt az általános véleménye. Mint minden más tévedésnek, ennek is veszedelmes következménye lett. E tanítás szerint az Úr eljövételét a messze jövőben kell várni...”³

A 19. századi észak-amerikai Miller-mozgalom, amely Jézus közeli visszajövetelét hirdette, öszszeütközésbe került ezzel a nézettel. Az 1842-es millerita generálkonferencia hirdetményének két oldalán például ilyen kijelentések olvashatóak: „Nincs szó a testi származás szerinti zsidóság betű szerinti nemzetként való visszatéréséről Palesztinába. – Nem lehet szó millenniumról a halottak feltámadását megelőzően.”⁴ Ez a háttér magyarázza, hogy Ellen G. White 1858-ban kiadott, *Korai írások* című művében⁵ is ilyen sorok olvashatóak: „Olyanokra lettem figyelmes, akik abban a tévedésben vannak, hogy nekik a régi Jeruzsálemben kell menniük, és ott feladat vár rájuk, mielőtt az Úr eljön. Az ilyen felfogás arra alkalmas, hogy elterelje a figyelmet Isten jelenkori művéről... Ebben a tekintetben Sátán sok lelket nagyon megtévesztett... A régi Jeruzsálem sohasem épül fel többé. Sátán...

3 Lásd az „Egy amerikai reformátor” című fejezetben. A mű *Korszakok nyomában* című kiadásában: 287–288. o.

4 A hirdetmény teljes szövegét lásd: LeRoy E. Froom: *The Prophetic Faith of our Fathers*, 4. köt, 556. o.

5 Magyarul korábban *Tapasztalatok és látomások* címen jelent meg ez a mű.

arra befolyásolja [a megtévesztetteket], hogy elhanyagolják az előkészületet az Úr nagy napjára.”⁶

A nagy küzdelem „A közelgő küzdelem” című fejezetében arra is utal Ellen White, hogy a Jézus eljövételét megelőző e világi Isten országa felfogásnak – modernebb köntösben – fontos szerepe lesz a Krisztus eljövételét közvetlenül megelőző időben: „Katolikusok, protestánsok és a világ fiai egyaránt elfogadják a kegyesség látszatát, a kegyesség ereje nélkül, és ebben a szövetségben a világot megtérítő és régóta várt millennium nagyszerű mozgalmának kezdetét látják.”⁷

■ ***Az eredeti bibliai tanítást, amelyet ma helyettesítő teológiának neveznek, sokan kritika alá vonják és elvetik az előbbieken ismertetett nézetek térhódítása folytán.***

1. Dn 9,24 kijelentése szerint az ószövetségi Izráel és Jeruzsálem üdvtörténeti szerepe a „Jeruzsálem újjáépítése felől való szózat keletkezésétől” (Dn 9,25) számított 490 éven belül lejár. Szép gondolatot tartalmaz Károli Gáspár megjegyzése Dn 9,24-hez a *Vizsolyi Biblia* lapszéli jegyzetében. A mai magyar nyelvhez igazítottan ez így hangzik: „Hetven évig tartott a babiloni fogság, és utána Isten kegyelmességét hétszerte feljebb emelte, hétszer hetven év kegyelemidőt adott még nekik.” Ez a 490 év kegyelemidő i. sz. 34-ben járt le. Nem Jézus i. sz. 31-ben történt keresztre adásával ért tehát véget, mert a Jézust elvetőkkel, halálra ítélekkel szemben is érvényesítette Isten Mt 12,31–32 ígétét. E szerint „minden bűn és káromlás, még az Emberfia elleni káromlás is megbocsáttatik az embereknek”, csak a Szentlélek elleni bűn nem. Péter pünkösdi prédikációjának e részlete erről tanúskodik: „Ti azt a szentet és igazat megtagadtátok..., az élet fejedelmét megöltétek... De most, atyámfia, tudom, hogy tudatlanságból cselekedtétek... Bánjátok meg azért, és térjete meg!” (Csel 3,14–15.17–20).

Akkor járt le az ószövetség népe számára adott utolsó kegyelmi időszak, amikor nemcsak Krisz-

6 „Az egybegyűjtés ideje” című fejezetből.

7 A mű *Korszakok nyomában* című kiadásában, 524. o.

tust vetették el, hanem a Szentlélek erejével hangzó megbánásra, megtérésre hívást is elutasította a többség, amit az apostoli igehirdetés közvetített számukra pünkösöd után.

2. Máté evangéliuma 21. fejezetében olvasható a gonosz szőlőmunkások példázata. Arról szól, hogy milyen hosszútűró volt Isten Izráellel szemben sok lázadásuk és vétükük ellenére is. Továbbá arról, hogy Fiának elküldése hozzájuk, közéjük az *utolsó* kegyelmi cselekvése volt érdekükben. (Lásd az „*utoljára*” szót Mt 21,37-ben.) Jézus kimondta, hogy milyen ítélet válik érvényessé ezután rájuk vonatkozóan: „*Annak okáért mondom néktek, elvételük tőletek az Isten országa, és oly népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.*” Világosan fogalmazott: ***Nem a népet tette kollektíven bűnössé, és vetette el őket, hanem Isten országa képviselőjének a szerepét vette el tőlük (vö. Rm 3,2). Azt is kimondta, hogy a tőlük elvett megbízatást átadja egy másik népnek.***

Az apostolok – annak ellenére, hogy testi leszármazás szerint zsidók voltak valamennyien – tökéletesen megértették ezt, és alkalmazták is tanításaikban, amikor kijelentették, hogy az egykori Sínai-szövetség ígét átörökölte az immár pogánykeresztényeket is magába foglaló újszövetségi egyház (lásd ***1Pt 2,9–10; vö. 1,1***). Ennél fogva Krisztusban nincs többé zsidó vagy görög, azaz a testi leszármazásnak nincs többé jelentősége (***Gal 3,26–28***). Ennyire egyértelműen fogalmazott Pál apostol: „*Ha pedig Krisztuséi vagytok, Ábrahám magva vagytok, és az ígéret szerint örökösök.*” (***Gal 3,29***)

3. A Római levél 4. fejezetében fejt ki Pál apostol részletesen, hogy a zsidó népnek adott megbízatással együtt az ősatyjuknak, Ábrahámnak adott áldásígéreteket is átörökölte az újszövetségi hívó egyház. ***Ábrahám hitből való fiaian teljesednek be ezek az ígéretek: „Hogy [Ábrahám] atyja legyen mindazoknak, akik körülmetéletlen létükre hisznek... , és atyja legyen a körülmetélteknek is,***

azoknak, akik nemcsak körülmetélkednek, hanem követik is a mi atyánk, Ábrahám körülmetéletlenségében tanúsított hitének nyomdokait.” (Rm 4,11–12) Tehát az az Ábrahámnak adott ígéret, hogy utódai nagy néppé lesznek, annyian lesznek, mint a tenger fővenye vagy az ég csillagai, az ő hitbéli utódaira vonatkozik, akár zsidók, akár pogányok. Az az ígéret is rájuk vonatkozik, hogy Isten nekik adja a megígért országot, esetükben ez már az igazi ígéret földjét, az újjáteremtett földet jelenti (lásd a 13. verset). Bennük, általuk teljesedik be az a nagy ígéret is, hogy „*megáldatik utódaidban a föld összes népe*”.

4. Jézus félreérthetetlenül kijelentette, amikor utoljára kilépett a jeruzsálemi templomból: „*Pusztán hagyaték néktek a ti házatok*” (Mt 23,38), azaz Isten jelenléte távozik innen, ezután már csak az ő házuk marad ez a templom. Ezt megerősítette a templomkárpit kettéhasadása is Jézus halála pillanatában (Mt 27,51). Előzőleg már Dániel próféta könyvében is olvasható volt az a – visszavonást meg nem engedő, bármiféle jövőbeni változást kizáró – kijelentés, miszerint a Messiás halála „*véget vet az áldozatoknak*” (Dn 9,27). Kol 2,16–17 az áldozati rendszerhez tartozó előképűnepeket is megszüntnek nyilvánítja az újszövetségi korszakra vonatkozóan.¹ A város és a szenthely sorsára vonatkozóan pedig érvényben marad ez a súlyos kijelentés: „*Végig tart a háború, elhatározott a pusztulás.*” (Dn 9,26) Jézus Jeruzsálem egész jövőbeni sorsára előretékelve siratta a várost, és nem szőtt bele szavaiba semmiféle reménységet: Lk 19,41–44.

5. Tévesen hivatkoznak – akár a zsidók, akár a keresztények – arra, hogy a zsidó néppel kötött

¹ Kol 2,16 eredeti görög szövegében *szombatok* szerepel, ami az ünnepekkel összefüggő, úgynevezett ceremoniális szombatokra utal, azokra az ünnepnapokra, amelyek a hét bármely napjára eshettek, és munkaszünettel jártak. (Hét ilyen „szombat” volt: a kovásztalan kenyerek ünnepének első és utolsó napja, a hetek ünnepe, a kürtzengés ünnepe, a nagy engesztelési nap, valamint a sátoros ünnep kezdő- és zárónapja.)

Francesco Hayez:
A jeruzsálemi templom
pusztulása (1867)

szövetség örök érvényű. Idézik azokat a kijelentéseket, amelyekben az örök szó szerepel, megpecsételve ezeket Zsid 6,18 kijelentésével, miszerint „lehetetlen, hogy Isten hazudjék”. Két tévedésen alapszik ez a nézet: egyrészt vég nélküli időnek értelmezik az örök szót, másrészt nem veszik figyelembe azt, hogy Istennek soha nem volt, és nem is lesz feltétel nélküli ígérete.

Mivel „egyedül Istené a halhatatlanság” (1Tim 6,16), az örök szó – értelemszerűen – kizárólag csak Istenre vonatkozóan jelent vég nélküli időt. Ha halandó emberre vonatkozik, vagy bármilyen földi dologra, akkor a jelentése *végérvényes*, azaz nem vonatik vissza mindaddig, míg az illető élete tart vagy az adott dolog létezik. Az Izráellel kötött szövetség is örök szövetség volt abban az értelemben, hogy mindaddig érvényben marad, míg Izráel teljesíti a feltételeket, Isten parancsolatai-

nak megtartását. „*A zsidók tévesen értelmezték Isten ígérését az Izráel iránti örök kegyről (Jer 31,35–37)*. Ábrahámától való természetes származásuk alapján igényt tartottak erre az ígéretekre. Szemet hunytak azonban az Isten által szabott feltételek fölött... János [Keresztelő János; Lk 3,9 szerint] kijelentette a zsidóknak, hogy Isten előtti helyzetüket jellemük és életük határozza meg. Hitvallásuk semmit sem ér, ha életük és jellemük nincs összhangban Isten törvényével, akkor nem az ő népe.”²

(Magyar nyelvünkben is használjuk az örök szót ebben az értelemben. Például: *örökre neked adom*, vagy ebben a felkiáltásban: *hát ez már örök-ké így lesz az én életemben?* Szó nincs arról, hogy az örök szó halhatatlanná tenne bárkit vagy bár-

² Ellen G. White: *Jézus élete*. A „Kiáltó szó a pusztában” című fejezetből.

AZ IDŐK JELEI

mit is. Ez a félreértés érvényesül a kárhozát értelmezésénél is, miszerint az örökké tartó szenvedés lenne, nem pedig végérvényes büntetés, amely addig tart, míg a kárhozottak meg nem emésztetnek teljesen. Lásd pl. az eredeti ószövetségi ígét, *Ésa 66,24*-et, amelyre *Mk 9,43–44* hivatkozik, ahol „holttesteket” emészt az olthatatlan tűz mindaddig, míg csak hamu nem lesz belőlük. Vagy az eredeti ószövetségi ígét, *Ésa 34,8–12*-öt, amelyre *Jel 14,10–11* hivatkozik, ahol *semmisség és pusztaság* marad a tűz és a kénkö pusztítása után.)

Isten ígérete, miszerint a zsidó népnek adja Palesztina területét, nem feltétel nélküli ígélet volt. Abban az értelemben volt csak örökre szóló ígélet, hogy Isten a maga részéről nem változtatja ezt meg, amennyiben engedelmeskednek parancsolatainak, érvényes marad. Mózes már az ígélet földje határánál világos kijelentést tett erre vonatkozóan: „*Ha pedig nem hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, hogy megtartsad és teljesíted minden parancsolatát és rendelését..., ki fogtok gyomláltatni arról a földről, amelyre te bemegy, hogy bírjad azt.*” (5Móz 28,15.63) Salamonnak is kijelentette Isten a templomszentelés ünnepe után: „*Ha elszakadtok ti és a ti fiaitok éntőlem, és nem őrzitek meg az én parancsolataimat és végzéseimet..., kigyomlálom az Izráelt a föld színéről, amelyet nekik adtam.*” (1Kir 9,6–7)

A vallásos zsidók figyelmen kívül hagyják ezeket a kijelentéseket. Ezért kibékíthetetlen az ellentét az ultraortodox vallásos zsidók és az ugyancsak fanatikusan vallásos muszlim, palesztin arabok között. Mindegyik fél egyszer s mindenkorra neki adott *szent földnek* tekinti a szóban forgó területet. (A palesztinok azon az alapon, hogy ők az i. u. 8. századtól fogva ott éltek már, a zsidók viszont csak a 20. századtól fogva kezdtek – a cionizmus mozgalma révén – lassanként újra betelepülni ide.)

6. Ami a Messiás-hívő zsidókat illeti, ők külön gyülekezeteket alkotnak, nem épülnek be a keresztény egyházba. A zsidó nép testi leszármazás

Mai Messiás-hívő zsidók közös imája

szerinti kiváltságait, megbízatását ugyanis ma is érvényesnek tartják. Számuk, gyülekezeteik szaporodása csak részben örvendetes, de hiányzik náluk Isten Izráelre vonatkozó kijelentéseinek a teljes megértése, történelmük hitbeli feldolgozása.

Hóseás könyve 3,4–5 nem a testi leszármazás szerinti zsidó nép kollektív vagy tömeges megtérésére vonatkozik valamikor a végidőben, és még kevésbé arra, hogy várható lenne egykori országuk helyreállítása Isten rendeléséből. Ellen G. White például ezt írja: „*Isten nem ígerte a hosszú időn át engedetlenkedő és megátalkodott Izráelnek, hogy előbbi hatalmát teljesen visszakapja Palesztinában...* A Hóseás által adott prófécia azonban arról is beszél, hogy amikor a föld törté-

nelme lezárul, és Krisztus megjelenik mint Királyok királya és Uraknak ura, kiváltságuk lesz, hogy Isten népe között lesznek, azok között, akiket Isten véglegesen helyreállít... Hóseás szimbolikus nyelvezettel tárta a tíz törzs elé, hogy Isten minden bűnbánó és földi egyházával egyesülő lelket részesíteni akar azokban az áldásokban, amelyeket Izrael akkor kapott az ígéret földjén, amikor hűséges volt hozzá. A föld történelmének utolsó napjaiban Isten megújítja szövetségét azokkal, akik hűségesek hozzá.”¹

A Hóseás könyvében foglalt ígéret arról szól, hogy a késői eső kiárasztásakor a zsidó nép tagjai közül is sokan fognak megtérni, beépülni Isten egyházába. Ellen White így ír erről *Evangélikus* című könyvében: „A zsidók közül sokan ismét beiktattatnak Isten népe közé. Zsidók mindenütt vannak, és el kell vinnünk hozzájuk az időszerű igazság világosságát. Sokan közülük elfogadják ezt a világosságot, és csodálatos erővel hirdetik majd Isten törvényének változhatatlan-

1 A *Próféták és királyok* „Elvész az én népem tudomány nélkül” című fejezetéből.

ságát... Különösnek tűnt előttem, hogy olyan kevesen tartották kötelességüknek, hogy a zsidó népért munkálkodjanak, akik szétszórta annyi országban élnek... A zsidó nép szunnyadó képességeinek fel kell ébredniük... A megtért zsidóknak fontos részt kell vállalniuk a jövő nagy előkészületeiben, hogy [méltóan] fogadhassuk Krisztust, Fejedelmünket.”²

7. Két ígét értenek félre azok, akik a testi lezármazás szerinti zsidóság kollektív vagy legalábbis tömeges megtérését idők jelének tekintik a második advent előtt (rendszerint azzal együtt, hogy 1948 óta újra létezik Izrael állam).

Lk 21,24 az egyik ilyen íge. Jézus ezzel az ígével hidalta át a Jeruzsálem pusztulása és a végidő közötti nagy időtávolságot, mert tanítványai nem voltak még felkészülve arra, hogy szembenézzenek azzal a hosszú és viszontagságos idővel, ami az Ő eljöveteleig eltelik majd még. **Jeruzsálem itt már szimbolikus jelentéssel szerepel**

2 A könyv „Nagy termés a zsidóságból is” című fejezetéből.

1948. május 14-én a tel-avivi múzeumban David Ben Gurion kikiáltotta a független Izrael állam létrejöttét, és az ideiglenes államtanács tagjainak jelenlétében aláírta Izrael állam függetlenségi nyilatkozatát. Felette, a portrén Herzl Tivadar, a modern cionizmus alapítója látható

AZ IDŐK JELEI

(mint ahogyan az Izráel és Sion név is több helyen), és az újszövetségi egyházra vonatkozik, az előzőekben mondottak alapján. Egyértelművé teszi ezt *Jel 11,2*, ahol Jézus megmagyarázza a kijelentését János apostol által adott későbbi ki nyilatkoztatásában. A „pogányok idejét” félreérthetetlenül azonosítja itt az 1260 éves, középkori időszakkal.

A másik ige *Rm 11,25–26*. Az a kijelentés a 25. versben, hogy a „megkeményedés Izráelre nézve részben történt”, semmiképpen nem időileg érthető, hanem csakis mennyiségileg, és pedig minden nemzedékre vonatkozóan. Ezt az igazságot is szövegösszefüggésében kell értelmezni. Pál előzőleg Ésaías prófétát idézve kijelenti: „Ha Izráel fiainak száma annyi volna is, mint a tenger fővenye, csak a maradék tartatik meg.” (9,27) Ezt is mondja: „Nem mindnyájan izraeliták azok, akik Izraeltől valók, sem nem mindnyájan fiak, akik Ábrahám magvából valók.” (9,6–7) Semmiképp nem arról van szó tehát, hogy e kijelentések után Pál – meghazudtolva önmagát – azt állítaná, hogy végül mégis csak „az egész Izráel megtartatik”, értve ezen a testi leszármazás szerinti népet, mintha csak valami rejtett titkot súgna meg.

Az a képtelenség jönne ki ebből, hogy Isten, amikor akarja – egy adott nemzedékben –, akár egy teljes nemzetet meg tud teríteni. Ha ez ilyen egyszerű lenne, hogy egyszerre, egy időben el tud csavarni valamit a fejekben, akkor ezen az alapon minden ember üdvösségét is elvárhatnánk Tőle.

Valójában arról van szó, hogy Pál apostol a megváltási terv nagy csodájáról¹ szól, arról, hogy a zsidók népéből is van – és lesz is mindenkor – „maradék, a kegyelemből való kiválasztás szerint” (*Rm 11,5*), miközben a megtérő pogányok is beépülnek Isten egyházába. Ha nem az újszövetségi, lelki Izráelt értenénk az „egész Izráelen” itt, akkor kötelesek lennénk a „pogányok teljességén” is az összes pogányt érteni, és megint csak kijönne végeredményként a „mindenki üdvözül” tana.

Ami a 26. versben idézett *Ésa 59,20*-at illeti, vissza kell keresni az eredeti, ószövetségi igét, amely nyilvánvalóvá teszi, hogy a Megváltó azoknak fog eljönni végső szabadításra, „akik Jákobban megtérnek hamisságukból”.

Vankó Zsuzsa

¹ A görög *titok/müisztérion* szó elsősorban nem *elrejtettre*, hanem valami olyasmire utal, ami szinte felfoghatatlanul magas rendű, csodálatos.

Szemelvények Ellen G. White írásaiból

Tartsunk önvizsgálatot!

(1. kötet, 9. fejezet – részletek)

„Próbáljátok meg magatokat, hogy hitben vagytok-e! Vizsgáljátok meg magatokat!” (2Kor 13,5) Vizsgáljuk meg alaposan jellemünket, gondolatainkat, szavainkat, hajlamainkat, indítékainkat, tetteinket! Hogyan tudnánk értelemmel kérni, amire szükségünk van, ha csak a Szentírás által meg nem vizsgáljuk lelki egészségünk állapotát?

Akinek a szíve tele van Isten kegyelmével és veszendőfélben lévő embertársai iránti szeretettel, bárhol is legyen, talál alkalmat arra, hogy szükség szerint bátorító szavakat szóljon a megfáradtakhoz. A keresztény munkálkodjon szelíden és alázattal Mesteréért, az élet zaja és nyüzsgése között is megőrizve becsületességét.

A világ ma sem kedvez jobban a keresztény jellem fejlődésének, mint Noé napjaiban. Az emberek gonoszsága annyira elhatalmasodott akkoriban, hogy Isten így szólt: „Eltörlöm az embert, akit teremtettem, a földnek színéről, az embert, a barmot, a csúszó-mászó állatokat és az ég madarait; mert bánom, hogy azokat teremtettem. De Noé kegyelmet talált az Úr előtt... Noé igaz, tökéletes férfiú volt a vele egykorúak között, Istennel járt Noé.” (1Móz 6,7–9) Igen, elkorcsosult korának romlottsága ellenére Noé örömet tudott szerezni Teremtőjének.

A földi történelem utolsó napjaiban, a bűn és a romlás korában élünk, és Noéhoz hasonlóan úgy kell járnunk, hogy Isten örömét lelje bennünk!

Dicsérjük azt, „aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pt 2,9)! Közvetlenül megfeszítése előtt mondott imájában Krisztus így szólt: „Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.” (Jn 17,15)

Mi lehet nemesebb szolgálat az önmagát értünk feláldozó Jézus szemében, mint amikor férfiak és nők Isten által elismert jellemet alakítanak ki, önmegtagadó és önfeláldozó életet élnek, valamint elkészülnek a végső próbára, hogy Isten családjának tagjai legyenek? Miféle törekvés lehet kedvesebb a végtelen szeretet számára? Milyen munka adja a legnagyobb meglepedést és örömet az Atyának és a Fiúnak? – A veszendő lelkek megmentése. Krisztus halála az evangélium megmentő erejét hozta az emberek közé. Azok, akik együttműködnek vele kegyelmi munkája továbbvitelében, vagyis Istentől kapott erejüket a közel és távol lévők megmentésére használják, osztozni fognak a Megváltó örömeiben, amikor a megváltottak serege körülveszi Isten trónját. Isten képességeket és lehetőségeket adott szolgálóinak, hogy olyan munkát végezzenek, amely sokkal magasabb rendű, mint amelyet ma szemlélhet.

„Ó, az Úr intézményei – szólt a mennyei küldött – félelmetesen elmaradnak a jelenben teljesedő igazságok értékéhez képest. Súlyos tévedés történt a kötelességek felmérése kapcsán. A fagyos légkör, melyben megannyi hívó elégedetten él, visszatartja azokat az önfeláldozó törekvéseket, melyekre a világ figyelmeztetése és lelkek megmentése végett szükség lenne.”

A sötétség erői hatalmas erővel dolgoznak, és évről évre emberek ezrei – minden nemzetből,

A BIZONYSÁGTÉTELEKET OLVASVA

ágból és nyelvből – távoznak el minden figyelmeztetés és felkészültség nélkül. Hitünk értelmének konkrétabbnak, határozottabbnak és jelentőségtejjesebbnek kellene lennie.

Kérdezzétek meg intézményeimet és gyülekezeteimet: Hisztek-e Isten Igéjében? Ha nem, akkor mit tesztek a missziótokban? Önmegtagadó és önfeláldozó munkát végeztek-e? Hiszitek-e, hogy Isten Igéje komolyan mondja, amit mond? Tetteitek mutatják, hogy nem. Hogyan tekintetek majd Isten ítélőszékénél azokra a milliókra, akik figyelmeztetés nélkül távoznak a halálba?

Lesz-e második próbaidő? – Nem! Nem! Ezt a téveszmét fel kell adnunk. Jelenlegi próbaidőnk az egyetlen, ami adatik számunkra. Értsétek meg, hogy az elbukott emberek megváltását ebben a jelenlegi életben kell biztosítani, különben örökre elvesznek!

Isten olyan embereket hív, akik minden tevékenységükben Őt szolgálják. Az üzlet átokká lesz ott, ahol Isten törvénye nem válik a hétköznapi élet törvényévé. Bármilyen tennivalója is van valakinek Isten művében, annak állhatatosan kell őriznie a becsületességet. Ahogyan térden állva a menny segítségét kéri, úgy kell az üzleti ügyekben is Istenre hagyatkoznia! A Szentírást tanulmányozva szüntelenül emlékezzen az Úrra! Így a jámbor és becsületes ember keresztény életet élhet ott, ahol a szabados gondolkodású még alacsonyabba süllyed.

Sokan vallásos életük kanyargós ösvényeit járják. Könnyelmű és véletlenszerű imákat mondanak. A felelős tisztségeket betöltők gondoljanak arra, hogy kijelölt munkájukat maguktól nem képesek véghez vinni. Mindennap szem előtt kell tartaniuk, hogy a világ látványosságai lettek, mind angyaloknak, mind embereknek.

Senki nem várhat arra, hogy majd valaki munkaterületre helyezi és drága munkaeszközökkel látja el, hogy jót tegyen. Aki szolgál, végezze munkáját vidáman, bármilyen egyszerű és bárhol legyen is az! Krisztus – aki mindenben példaképünk – szegény volt, hogy szegénysége által sokakat gazdaggá tegyen.

Hitünknek őszintének kell lennie. Még alig-alig fogtuk fel az igazság valóságát. Csak félig hiszünk Isten Igéjének. Az ember élete megmutatja, hogy milyen hite van. Annak ellenére, hogy az idők jelei világszerte teljesebbnek, az Úr eljövételében való hit egyre gyengül. A figyelmeztetésnek tisztán, világosan és egyértelműen kell hangoznia. Lelkünk megmentése érdekében is meg kell ismernünk azokat a feltételeket, amelyek mellett véghez kell vinnünk a saját megváltásunkat, nem felejtve el, hogy Isten az, aki munkálja bennünk mind az akarást, mind a véghezvitelt, jókedvűből.

Egészségnap Kaposváron

(2023. november 5.)

Nagy örömmel fogadtuk a jó hírt, hogy Szabó Zoltán dietetikus, táplálkozástudománnyal foglalkozó testvérünk újra ellátogat hozzánk, Kaposvárra, előadást tartani a gyülekezetünk által szervezett *egészségnap* keretén belül.

Az esemény helyszínének az egészségügyi főiskola adott otthont november elején, egy vasárnap délután. A szervezésben segítségünkre volt, hogy a Facebookon már évek óta működik egy Életmódklub-Kaposvár nevű csoportunk. Ezen a fórumon keresztül az egészségnap alkalmat eseményként meghirdetve nyilvánossá is tudtuk tenni. A testvérek egy csapatként együttműködve terjesztették a kinyomtatott meghívókat, vitték könyvtárakba, a Polgárok házába, orvosi rendelőbe, vasútállomásra, középiskolai kollégiumba és a rendezvény helyszínére is. Ezenkívül hívtunk még e-mailben és személyesen is ismerősöket, rokonokat, barátokat, illetve azokat az embereket is, akik már többször is eljöttek és megadták az elérhetőségeiket.

(Zárójelben említem meg, hogy a koronavírus-járvány alatt Árvai Márta rendszeresen szervezett és tartott életmóddal kapcsolatos alkalmakat, és hívott meg előadókat virtuálisan a 8×8-as csatornán keresztül, így azokban az időkben is tudtuk tartani a kapcsolatot az érdeklődőkkel.)

Bakondiné Erzsike testvérünk a meghívókat eljuttatta a helyi rádióhoz és a televíziós csatornához. Meglepődve, de örömmel nyugtáztuk, hogy egy kétfős stáb is megjelent az egészségnapon. Felvették az előadást, a kóstolóra hozott ételekről is készítettek képes beszámolót, és még egy rövid kis interjúra is maradt idő Árvai Mártával.

Az előadás kezdete előtt hozzáláttunk az ott hon elkészített ételek feltalálásához. Készült háromféle fasírozott: babból, napraforgómagból és cukkiniből is. Lehetett még kóstolni magvas pogácsát, szezám ropogóst, káposztás tászkát és diósdatolyás desszertet is.

A bemutatott ételekről recepteket is nyomtatunk, s ezeken feltüntettük az elérhetőségeinket: az Életmódklub-Kaposvár Facebook-csoport; az Eleki Életmódközpontot és Szabó Zoltán: Húson túl elnevezésű honlapját. A résztvevők a recept mellé kaptak még ingyenesen egy kis füzetet is *Kezünkben az egészségünk!* címmel, amelyben az egészséges élet nyolc alappilléréről lehet olvasni.

Röviddel az előadás megkezdése előtt még csak pár érdeklődő jelent meg, de aztán pár perc leforgása alatt megtelt az előadóterem hallgatósággal. Még a szomszédos városból, Dombóvárról is érkezett látogató. A rendezvényen minden korosztály képviseltette magát, még egy háromgenerációs család is volt a vendégek között, a nagyszülő a gyermekeikkel és tizenéves, általános iskolás unokáikkal együtt érdeklődve hallgatták az előadást. Egy fiatal házaspár is megjelent pár hó-

EVANGELIZÁCIÓ

napos csecsemőjünkkel. A kisbaba békésen végigszundikálta az előadást.

A legnagyobb kihívást az időjárás tartogatta számunkra, egész héten folyamatosan folyt az ég csatornáiból az eső. Az előadás napján pedig szinte egész nap sűrű cseppekben, vigasztalanul potyogtak az esőcseppek, néha felhőszakadászerűen, áthatolhatatlan függőnyt képezve. A felhőtakaró szürke fátyolként takarta be a várost. Sokat fohászkodtunk, hogy az időjárás ne szegje kedvüket a jönni szándékozókknak. Imáink meghallgatásra találtak – nem sokkal az előadás megkezdése előtt elállt az eső, és ragyogó napsütés váltotta fel a szürke felhőket, bár minden vizes volt még, az utakon, a járdákon tócsákban állt a sok víz. Az emberek szép sorjában elkezdtek jönni, egyik a

másik után, meg is telt az előadóterem. Pont annyi hely volt, amennyien eljöttek.

Köszönjük szépen a Bakó házaspárnak, Lacinak és Gyöngyinek, hogy olyan messziről ők is eljöttek könyveikkel. Tapasztalhattuk, hogy milyen jó érzés, amikor a testvérek együttműködnek egy jó cél érdekében. Jó volt hallani a látogatóktól az elégedett hangú visszajelzéseket, az elhangzott köszönetnyilvánítást és a folytatás iránti kérés szavait.

Hálás szívvel köszönjük meg, hogy a Gondviselés keze elzavarta a felhőket, megtisztította előtünk az utat. Ahogyan Jób könyvében is olvashatjuk: „Néha nem látjuk a napot, bár az égen ragyog; de szél fut át rajta, és kiderül.” (Jób 37,20)

Harmati Gyöngyi

Könyvterjesztő tapasztalataink a karácsonyi időszakból

Különleges helyszínen – egy érseki központban – dolgoztunk közvetlenül karácsony előtt. Nagy kérdés volt számunkra: „Vajon itt nyitottabbak az emberek Isten felé?” Összegezve a tíz napunkat, nyilvánvaló volt az „isteni szervezés” otlétünk alatt, de nem érződött felfokozott érdeklődés a bibliai témájú könyveink iránt. Főleg gyerekeknek szóló irodalmat és egészségügyi témájú könyveket vásároltak az emberek. Általános és középiskolákban jártunk, valamint „boltról boltra” ajánlottuk kiadványainkat. Miben tapasztaltuk meg az „isteni szervezést”?

1. Sikerült olcsó, de kulturált szállást találnunk, ahol közös konyha állt rendelkezésünkre. (A legtöbb panzió saját étteremmel rendelkezik, nincs mód egyéni főzésre.)

2. Az időjárás végig lehetővé tette a biztonságos közlekedést. Jég, hó nem okozott csúszásveszélyt. Egy nap volt, amikor folyamatosan esett az eső, de akkor egy belvárosi általános iskolában dolgoztunk. A portás férfinak adott Isten bölcsességét, hogy az iskola belső udvarát nyissa meg számunkra a parkolásra, hogy ne ázzanak meg a könyvek. (Az iskola közelében nem volt szabad parkoló az utcán.) Esős időben a „boltról boltra” munka sem végezhető, mert ilyenkor a könyvek egy részét a kezünkben tartva kínáljuk az eladónak.

3. A járványos időszak ellenére egyikünk sem betegedett meg a tíz nap alatt, noha sok ember között mozogtunk. Ha csak az egyikünk is kiesik a munkából, a másik nem tud olyan határfokkal dolgozni.

4. Miközben könyveket ajánlottunk különböző helyszíneken és értékes emberi kapcsolatok szövődtek, beleláthattunk egy kicsit Isten hatalmas munkájába, ahogyan Ő közelít egy-egy emberhez.

Ezekből a tapasztalatokból szeretnénk most ízelítőt adni számotokra.

Az egyházi iskolába bejelentkezve az igazgatóhelyettes hölgynek többek között Reisinger János *Munkácsy Krisztus-trilógiáját* mutattam meg, és ő azonnal készségesnek mutatkozott arra, hogy egy igazgatói egyeztetés után az iskolájukba mehessünk. Amikor létrejött a könyvbemutató, megvásárolta a Munkácsy-albumot két példányban is. Első látásra „megszólította” a könyv. Talán ez a kötet nyitotta meg az utat, hogy bejussunk az iskolába. Az iskola igazgatónője egy szerzetes nővér volt, akinek kedvelt filmje a Ben Carsonról szóló *Áldott kezek*. Örömmel fogadta könyv formában is, ő is egyből két példányt vásárolt belőle, és a Munkácsy-albumot is kiválasztotta. Milyen különleges, hogy Isten e film által munkált bizalmat benne irántunk és könyveink iránt!

Az egyházi óvoda a szomszéd épületben működik, ahonnan a vezető hölgy átjött hozzánk, és ő is értékes könyveket választott, többek között a Munkácsy-trilógiát és *A Biblia a magyar képzőművészetben* címűt is. Így már négy darab Munkácsy-trilógia fogyott az egyházi intézményben, nagy örömünkre. Ebben az iskolában volt a legnagyobb forgalmunk a város iskolái közül. Imádkozunk, hogy áldás kísérje a könyvek útját, Isten igaz ismerete.

Az egyik iskolában még az iskolaőr hölgy is vásárolt tőlünk életmódkönyvet. A másik intézményben a portás hölgy jött fel a tanári szobába, hogy egészségügyi kiadványt válasszon a családjának. A harmadik iskolában a portás férfi hívogatta a tanárokat a könyvek megtekintésére, mert csak egy, a porta melletti tanteremben kaptunk helyet. A pedagógusokat várva ismerkedtünk, barátkoztunk meg vele. Kiderült, hogy festőművész is, és a gyerekek nagy barátja. Mint egy gondos apuka vagy nagypapa gardírozta őket a szünetben. Távozásunkkor telefonszámot is cseréltünk vele barátságunk jeleként.

Vásároltak tőlünk autósiskolában, könyvkötőnél, ruhajavító szalonban, férfiruha-boltban, gyer-

mekruha- és cipőboltban, használtgyermekruha-üzletben, optikusnál, bőrdíszművesnél, fodrász-kellékesnél, fodrászatban, gyógynövényszaküzletben és cipésznél is. Beszélgetés közben derült ki az egyik boltban, hogy a fiatal anyuka adventista irodalommal indult a hívő életében (*Üzenet az ifjúságnak*). Valamit aztán nem tudott elfogadni, és más keresztény irányzathoz került, de az egészségi tanításunk újra nagyon vonzza.

A szoláriumban dolgozó fiatalasszony a családjával együtt többször is látta *A fegyvertelen katona* című filmet. Mélyen érintette őket a főhős önfeláldozó élete. Otthon csak igaz történeteket néznek és olvasnak a gyerekekkel. Örömmel fogadta könyv formájában is *A fegyvertelen katonát* és az *Áldott kezek* című könyvet is. Az ofotértos középkorú hölgygel is őszinte, bizalmas beszélgetésünk alakult ki. A vásárláson túl kifejezte rokonszenvét irántunk, és kérte, hogy tegeződjünk, s menjünk máskor is hozzá.

A férfiruha-üzletben dolgozó hölgy figyelme a covid-járvány óta irányult a természetes gyógymódok felé, amit igyekeznek gyakorolni a családjában is. Bár nem akart már karácsony előtt vásárolni, végül mégis szükségét érezte, hogy többet is megvegyen egészségügyi témájú könyveinkből. Nála is kopogtathatunk majd új, *Természetes gyógymódok enciklopédiája* című kiadványunkkal.

Szavakkal és különösen írásban nehéz kifejezni, mit élünk át, amikor megnyílik egy ember belső világa előttünk az isteni munkálkodás nyomán. Honnan indultunk, és hová jutottunk el egy nem túl hosszú idő után. Valahol majdnem egy órát is tudunk beszélgetni, mert nem jön vásárló, aztán hirtelen több vásárló is megjelenik.

Szívszorító élményünk volt egy 88 éves cipész bácsival, akinek a főutcán még mindig megvan a boltja. Régimódi kirakat, banánosdobozokon a bőrcipők és a papucsok, de a bácsi még mindig javít, és új lábbelit is készít. Nagyon nehéz családi háttérrel, egyes emberek jóindulatú segítségével, tanácsaival és nagy, saját szorgalommal tudott kiemelkedni a nyomorból, és így becsületes

életet élni. Szeretett szakmát és hűséges feleséget talált. Nagyvonalakban hallottuk az életét, de láthattuk, hogy Isten minden emberről gondot visel. Próbáltuk megláttatni vele, hogy ha családjának nem is, de Istennek gondja volt rá, mindig küldött neki segítséget valaki által. Biztattuk őt, hogy Isten eljövendő országát majd az igazak lakják, és ott helye lesz minden becsületességet, igazságot szerető embernek.

A panzióinkban (ahol laktunk) egy nagyvásárlóra is találtunk az ott töltött utolsó óráinkban, a takarító hölgyre, Anira, aki elmondása szerint „könyvfüggő”. Magának nem, de a barátainak 13 000 Ft értékben vásárolt könyveket. Kérte, hogy ha legközelebb megyünk, szóljunk időben, és összehívja a barátait egy könyvbemutatóra. Nagyra értékelte könyveink témáját, percek alatt tudott választani közülük.

Boldogok vagyunk, hogy sok könyv (200 000 Ft értékben) indulhatott így el a maga útjára, lelki-testi egészséget munkálva az olvasókban! Hiszszük, hogy az örökkévalóságban láthatjuk majd meg igazán ennek a munkának is az eredményességét.

Jóni Tibor és Zsuzsa

Békesség – tűzvész közepette is!

Szeretett Testvéreim! Olyan esemény történt velem a minap, amit nem tudok, de nem is akarok magamban tartani: szeretném világgá kürtölni, és szerető mennyei Édesatyánknak hálát és dicsőséget adni érte!

Akik személyesen ismernek, tudják rólam, hogy mióta elhunyt a férjem, teljesen egyedül gondozom-nevelem egyetlen gyermekünket, aki bár egészségesen született, sorozatos orvosi műlasztások és hibák miatt súlyos, halmozottan fogyatékos emberré lett. Megemlítem, hogy 2022. június 12-én kötöttem szövetséget az Úrral.

A fiam, aki lassan 25 éves, teljes, huszonnégy órás gondozást, ápolást, figyelmet igényel. Sokáig kerestem, de megbízható segítséget évek alatt sem találtam, ezért feladtam addigi életem minden munkáját. Feladtam vállalkozásaimat, feladtam a karrierem, mindent feladtam az addigi életemből gyermekem életének, mindennapjainak szebbé-jobbá tétele érdekében.

Egy kis üzletem maradt meg a múltamból, amit a fentiek miatt én magam üzemeltetni már nem tudok, de bérbe vették tőlem, és a bérleti díj nagyban hozzájárul anyagi biztonságunkhoz.

A minap, miután elvittem a fiamat egy napközibe, ahová heti pár alkalommal hordom, hazaérkezve nekifogtam a házimunkáimnak. Kevés idő elteltével csörgött a telefonom. Egykori könyvelőm hívott, és szinte kiabált a telefonban: „Andika, ég az üzleted!” „Az én üzletem kigyulladt?” – kérdeztem számomra addig teljesen ismeretlen lelki békével és nyugalommal, olyan nyugalommal, hogy magam sem hittem volna, hogy egy ilyen hír hallatán képes vagyok így reagálni. „Igen,

biztosan a te üzleted ég, a férjem éppen ott van, ő már hívta a tűzoltókat is.”

Életem korábbi szakaszában egész biztosan mint egy örült rohantam volna oda, de nagyon furcsa volt ez is, hogy most nem futottam sehová. Befejeztem az aktuálisan végzett feladatom, nyugodtan vettem a kabátom s léptem ki a házból. Mindeközben hallottam a szirénázó tűzoltók és mentőautók zaját. Az agyam pontosan tudta, hogy az én üzletem ég, ők meg éppen oda tartanak, de a nyugalom, a békesség, ami rajtam volt, most is megmaradt. Lúdbőrzik a hátam, amikor visszaemlékszem rá, hogy valami földöntúli békesség volt ez. A helyszínhez közeledve már messziről láttam három tűzoltóautót, láttam a rohammentőt, láttam a sűrű, koromfekete füstfelhőt, ami hömpölygött ki ajtón, ablakon. Körülbelül 10-15 tűzoltó rohant ki és be.

A látvány önmagában nagyon félelmetes volt, és nekem ebben a pillanatban bevillant még az is – mintegy feltéve az i-re a pontot –, hogy az épületen nincs biztosítás. Sokadszor mondom – de tudatosan teszem –, ennek ellenére olyan békességem volt, mint amikor az ember egy hétvégi jó ebéd után éppen lepihenni készül. Megálltam a ház előtt, s láttam, ahogy sorban jönnek kifelé az előzőleg még bent levők. Mindenki kiért. Igaz,

A fotó illusztráció

TAPASZTALATOK

volt, aki sok füstöt nyelt, és köhögött, volt, aki nagyon megrémült, és remegve zokogott, de mindenki kijött. A mentősök azonnal kezdtek is ellátni azokat, akinek szükségük volt rá.

Utolsóként a bérlőm jött ki, és rám nézve ezt mondta: „Nyugodj meg, úgy tűnik, mégsem lesz nagy baj.” Ezen egy kicsit még el is mosolyodtam magamban, és gondolatban hozzátettem: Ha tudnád, életemben soha nem voltam még ilyen nyugodt!

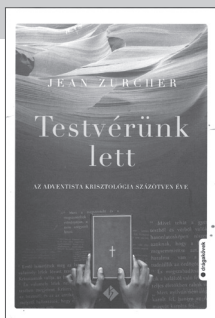
Kicsit később kiderült, hogy egy bekapcsolt ipari méretű lángossütőben túlhevült az olaj. Nemrég vásárolták, és rendelkezik kioldóval, azaz

védelemmel ellátott, éppen az ilyen esetek elkerülésére. Senki, még maguk a tűzoltók sem hitték, hogy nincs bent láng. Mondhatnánk, hogy ennek nagyobb volt a füstje, mint a lángja. Nem keletkezett nyílt láng, pedig „kellett volna lennie”. Nem keletkezett elektromos tűz sem, nem robbant be a gázzal teli palack sem. Három fiatal vittek be a mentősök további megfigyelésre, másnap mindhárman kijöhettek a kórházból.

Kedves Testvéreim! Kérem a Jóistent, hogy az én történetem által is erősítse tovább hiteteket!

Szeretettel: Tavasz Andrea

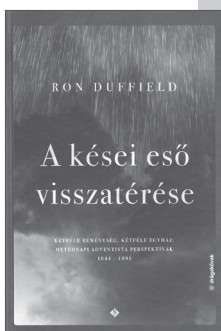
A BIK KIADÓ KÖNYVAJÁNLATA

Jean Zurcher
TESTVÉRÜNK LETT

Az adventista krisztológia százötven éve, a Krisztus testtételezéséről szóló adventista tanítás történetét vizsgálva Jean Zurcher annak eredetét vizsgálja, hogy tisztázza: mi volt ebben a kérdésben a kiindulópont, s ezt hogyan váltotta fel egyre inkább a homály és a zűrzavar. A könyv a Biblia segítségével hívásával mutatja az utat, hogy rátalálhassunk arra az „arany kötélre, amely lelkünket Krisztushoz, általa pedig Istenhez köti” (Ellen G. White).

(255 oldal, keménytáblás, Hetedik Kiadó) **Ára: 4500 Ft**

Ron Duffield
A KÉSEI ESŐ VISSZATÉRÉSE

A h. n. adventista egyház történetének legvitatottabb időszaka az 1888-as minneapolis-i generálkonferencia és az a köré szerveződő események. Értelmezések feszülnek egymásnak arról, hogy mit – és mit nem – foglalt magában az ekkor és az azt követő években elhangzott üzenet. Ron Duffield gazdagon dokumentált munkájában a teológus és az oknyomozó történész szívósságával deríti fel a cselekmények szálait, helyezi egymás mellé a kirakós darabjait.

(365 oldal, keménytáblás, Hetedik Kiadó) **Ára: 4300 Ft**

Dr. Neil Nedley
A GONDOLKODÁS ELVESZTETT MŰVÉSZETE

*Hogyan javíthatjuk érzelmi intelligenciánkat,
és hogyan juthatunk szellemi teljesítőképességünk csúcsára?*

„A gondolkodás elvesztett művészete” egyedülálló eszköz, amelyet felhasználhatunk mentális teljesítményünk, érzelmi intelligenciánk és az élettél való megelégedettségünk javítására – gyakorlati és mindent felölelő módon.

(428 oldal, keménytáblás, BIK Könyvkiadó) **Ára: 4 500 Ft**

www.bikkiado.hu

A kötetek megrendelhetők
honlapunkon:

www.bikkiado.hu

Egyéb elérhetőségeink:
megrendeles@bikkiado.hu

tel. 06-20/379-6020

„Ha az Úr akarja [jónak látja], és élünk, ezt vagy amaszt fogjuk cselekedni” (Jak 4,15/b)

Kedves Gyerekek! Egy újabb tapasztalatomat osztom meg most veletek. Még kis tini voltam, amikor egy emlékezetes dolog történt az életemben. Nem jegyeztem fel magamnak, a lényeg viszont mélyen az emlékezetemben maradt, és néhány pillanatképe még most is elevenen jelenik meg előttem.

Emlékeim szerint hétfé volt, szombat este. Eldöntöttem, hogy vasárnap mit szeretnék majd csinálni. Biztosan ti is sokszor előre elgondoljátok, mit fogtok csinálni egy adott napon vagy a hétvégén, előre eltervezitek, mivel töltitek majd el a szünidőtöket. Van, amibe nagyon is beleéletek magatokat, annyira, hogy szóba sem álltok a gondolatokkal, mi van, ha netán mindaz meghiúsul.

Egész nap jól éreztem magam, éppen ezért szombat éjszaka váratlanul ért, hogy rosszul let-

tem, hánytam. Semmi olyat nem ettem és ittam, ami erre okot adott volna. Hirtelen jött, de hát azt gondoltam: kijön, ami nem odavaló, és majd megkönnyebbülök. Ám a rosszullet folytatódott, nem állt meg. Minden erőm elment. Édesanyám egészségügyi ismeretei alapján (asszisztensnő volt, sürgősségin is dolgozott) úgy látta, hogy bélcsavarodásom van, ami kórházi ellátást igényel.

Azonnal kórházba vittek, ahol rögtön infúzióra tettek, mert életveszélyes állapotba kerültem. Szüleim imádkoztak értem. Abban az időben ilyen helyzetben az esetek többségében azonnal műtetre került a sor. Az akkor éppen ügyeletes orvos viszont nem intézkedett azonnal, csak reggel kezdett „bemosakodni” a műtéthez, és utólag láttuk, hogy ez így volt jó. Egy idős orvoskollegája leállította, hogy ő is látni szeretné előbb

a beteget, és ő azt a döntést hozta, hogy még nem műtenek meg. A százszázalékos diagnózist nem tudtuk. Néhány hónappal korábban sérvműtétem volt. A belső szálak okoztak talán valamit? Nem tudtuk, csak találgattunk! Teremtőnk viszont a legjobban intézte a dolgokat!

A hányás megállt, állapotom javulni kezdett. A szükséges dolgokat infúzió keresztül kaptam meg. Később kicsi jele mutatkozott annak is, hogy a bélműködés elindult. Amikor állapotom stabilizálódott, hazaengedtek.

Nagyon nagy tapasztalat volt számunkra, hogy műtét nélkül kerültem ki ebből az életveszélyes állapotból. Még évtizedek múltán is háls vagyok ezért Istennek!

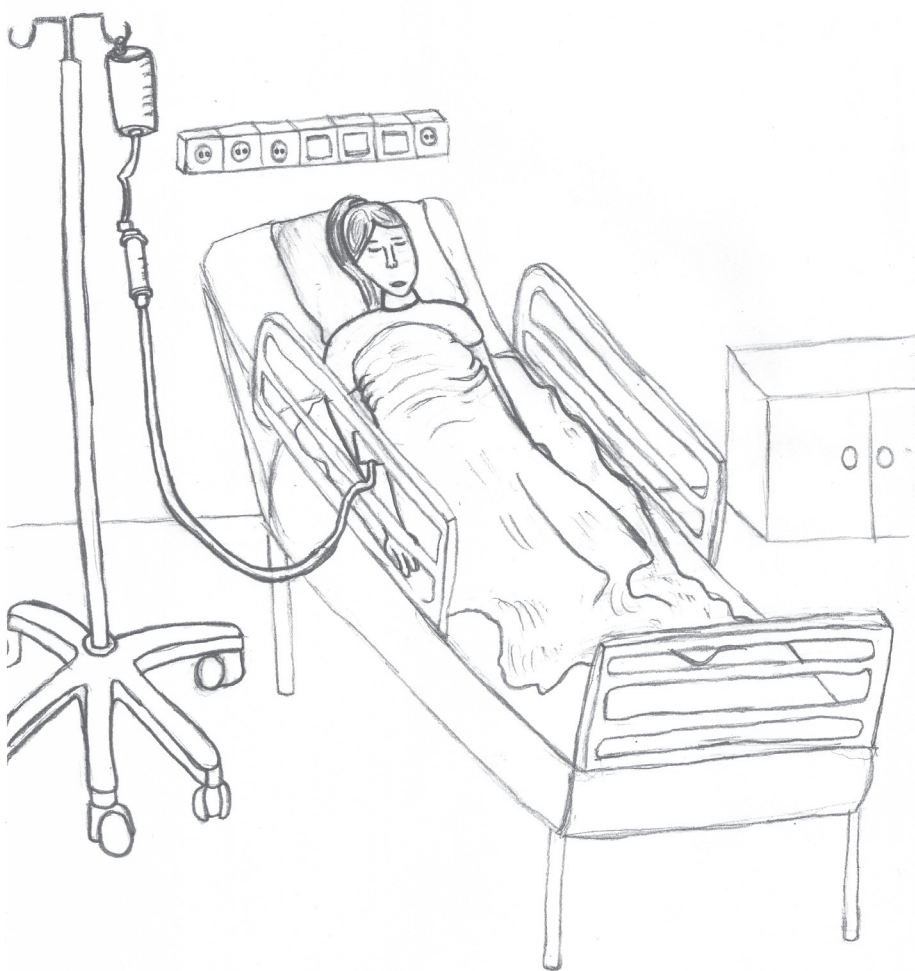
Lassan szokhattam csak újból hozzá az ételekhez. Óvatosan vezettük be a különböző enivalókat. Hosszú ideig körültekintően kellett megválogatni, mit és hogyan fogyaszthatok el. Az egyre inkább jelentkező éhségem a gyógyulást jelezte, de nagyon oda kellett figyelniem arra, hogy mit eszem.

Mielőtt mindez történt volna, válogatós kislány voltam. Kedveltem a nasikat, és az ízek határozták meg, hogy milyen ételt eszem meg szívesen. A rendszeres étkezéshez sem mindig tartottam magamat, pedig édesanyám rendszeresen és finoman főzött. Gyakran a játék és az egyéb jó elfoglaltságok kerültek az első helyre. A teljes gyógyulás érdekében viszont betegségem idején és utána is maximálisan együttműködtem, és magam is alaposan megvizsgáltam, mit és hogyan fogyasszak el. Lassan hozzászoktam azokhoz az ételekhez is, amelyeket addig nem szerettem. Kezdtém megszokni a natúr ízeket is. Megkedveltem az egészséges táplálkozást, és a nassolnivalók már nem jelentettek számomra olyan nagy kísértést.

Nagyon változatos lett az étrendem. Kezdték fontosabbá válni, hogy mi az egészségesebb, és mi a táplálóbb, nem az ételek ízvilága került az előtérbe. Nagyon jó étvágyam lett, örömmel ettem meg bármilyen ételt, ami tápláló volt. Teljesen felépültem, és soha többet nem ismétlődött meg ez a betegség.

Két dolgot tanultam meg ebből a helyzetből:

– Úgy tervezek, hogy Teremtőmet ne hagyjam ki a programjaimból. Ő ismer engem a leg-

jobban, és egyedül Ő látja előre a jövőt (Jak 4,14–15), ezért bízzak Benne! Később elkezdtem odafigyelni arra, és megtanulni is, hogy terveimet bizalommal rendeljem alá az Ő vezetésének.

– Figyeljek oda az egészségemre! Ne a szemem alapján döntssem el, mi a jó! Ettől fogva jobban ügyeltem testi egészségemre, nemcsak a táplálkozásra, hanem minden másra is, ami ezzel kapcsolatos.

Visszatekintve jó látni azt, hogy a Jóisten hogyan fordította javamra ezt a kellemetlen helyzetet.

Megléc Mária

Tóth Lajos unokatestvéremre emlékezem (1960–2023)

Kedves Testvérek! Elhunyt testvérünk, Tóth Lajos felesége megkért, hogy írjak egy kis megemlékezést, és ha lehetséges, az jelenjen meg majd a Kürtszó lapjain. Tóth Lajos unokatestvére vagyok, aki hozzám is nagyon közel állt. Így megírtam ezt a néhány sort, amelyet Erzsike, a sógornóm is elolvassott, és jóváhagyta az itt leírtakat.

*Köszönettel és szeretettel:
Lakatos Miklósné Kuti Magdolna testvéretek
a telkibányai kis Kerak-közösségből*

Számomra nagyon kedves, szeretett unokatestvéremre és hittestvéremre emlékezem most, ahogyan mindannyian közvetlenebb formában szólítottuk: Lalira.

1960. július 17-én született, szüleinek várva várt, egyetlen gyermekeként. Születésétől fogva hitben, szeretetben nevelték. Átalános iskolába szülőfalujában, Telkibányán járt, itt töltötte gyermekkorát, ebben a csodálatos kis faluban, a természet közelében. A lelkébe ivódott az erdő, a természet, a teremtett világ és a teremtő Isten szeretete. Középiskolába Miskolcon járt, ott szerzett szakmát, majd Budapesten dolgozott egy ideig. Szülei bátorítására hazajött szülőfalujába, és egy ideig fóliás zöldségtermesztéssel foglalkozott. Életemnek harmincas éveiben családot alapított. Kedves hitvesével három gyermekük született. Később zöldségboltot nyitott, majd fakitermelésből igyekezett eltartani családját, végül megtalálta azt a foglalatosságot, amely sok örömet és sok munkát is jelentett számára, a kisállattartást és a madarászkodást.

Kicsiny gyermekkorunk óta szoros volt az a láthatatlan kötelék, amely egész életünkben megmaradt közöttünk. Édesanyáink ragaszkodását egy-

máshoz – bár gyermekként elszakították őket – továbbvittük. Felnőttként szombatonként találkoztunk személyesen, meg telefonbeszélgetések által osztoztunk jóban-rosszban. Serdülőként és később is gyakran felvidított humoros természetével. A kritikáját is gyakran megfogalmazta, csakhogy velem szemben sokkal tapintatosabban tette, mint másokkal, mert a kishúgának tekintett, akit nem akart megbántani.

Lali megharcolt a hitéért. Többször is emlegette, hogy neki nem volt más választása, szombatonként kötelező volt imaházba mennie. Ez később dacot váltott ki belőle. Úgy gondolta, ezzel szembe kell fordulnia, harcolnia kell ellene. Ez a harc mégis már fiatalon átalakult, és kialakult benne az Isten iránti szeretet és ragaszkodás, amely egész életét jellemezte. Szerette a Jóistent, a hittestvéreit, egyházát és gyülekezetét. Nagyon kedves hely volt számára az imaház, ahová nagy örömmel jött az Urat dicsérni.

BÚCSÚZUNK

Mélyen fájlalta az 1975-ös válság kibontakozását. Akkor, nagyon fiatalon, még nem is értette valójában a történeteket. A 2015-ös esztendőben bekövetkezett újabb szakadás még inkább megviselte. A sok igazságtalanságot és a hányatott körülményeket nehezen viselte, de próbálta letenni a sérelmeket.

Többször is említette, hogy nagyon közel áll hozzá Jákob személye. Önmagára ismert benne. Küzdött önmagával, Krisztussal az áldásért. Mélyen gondolkodó testvérünk volt, hűséges szombatiskolai tanító. Sokat foglalkozott a tanulmányokkal, sok mindent megértett. Azt is megosztotta velünk, ha valami nem volt érthető számára. Mélységeiben kereste és kutatta az Ige értelmét. Mindenben hűséges ember volt: hitéhez, Istenhez, családjához, kedves hitveséhez, Erzsikéhez, akit a kincsenek tekintett, akiről megismerkedésük kezdetétől tudta, hogy az Úr választotta számára.

Fájdalmat okozott neki, és bántotta, ha kissé heves természete miatt megbántott valakit. Bánkódott emiatt a gyengesége miatt, igyekezett küzdeni ellene.

Amíg beszélni tudott, elmondta, hogy jó szívvel fogadja az érte mondott imákat. Megköszönte a helyette elmondott kéréseket. Kifejezésre jutatta, hogy betegsége meggátolja abban, hogy értelmesen megfogalmazva, választékosan tudjon imádkozni, hiszen a beszédközpontot tompította az elhatalmasodó rosszindulatú tumor.

Hiszem, hogy szerető Istenünk így is meghallgatta őt, s nem maradt elrendezetlen dolog az éle-

tében. A betegsége előtt is elhangzottak ajkán bűnbánatra és bűnrendezésre irányuló imák.

Lajos testvérem hiányzik nekünk – a családjában és a gyülekezetben is. Most egy időre elbúcsúzzunk tőle.

„A hívó emberek számára a halál csak egy röpké pillanat, és nincs nagy jelentősége... Számukra a halál csak elalvás, pillanatnyi csendesség és sötétség. »Amikor a Krisztus, a mi életünk, megjelenik, akkor majd ti is, Ővele együtt, megjelenetek dicsőségben.« (Kol 3,4)» (Ellen G. White: *Jézus élete.*) Ez a mi reménységünk!

Lakatos Miklósné Kuti Magdolna

Kürtszó – Negyedévenkénti gyülekezeti folyóirat

A Keresztény Advent Közösség megbízásából kiadja a Bibliaiskolák Közössége
Felelős kiadó: a Keresztény Advent Közösség elnöke, valamint a Bibliaiskolák Közössége elnöke

Szerkesztőbizottság: Buda Júlia, Fodor Albert, Udvarhelyi Valéria, Vankó Zsuzsa

Elérhetőségeink: www.kerak.hu/dokumentumtar; e-mail: kurtszo@kurtszo.hu

A kiadó elérhetőségei: 1181 Budapest, Reviczky Gy. u. 46.

Tel. 06-1/267-3947, 06-20/379-6020; www.bikkiado.hu; e-mail: info@bikkiado.hu

ISSN 2732-0499

Keresztury Dezső • **Esti imádság**

Ó, milyen vak homályba futnak
kik nélküled indulnak útnak.
A kezemet nézem: leszárad;
szívem sívó homokkal árad.

Valamikor kézen vezettél;
szökni akartam, nem engedted,
csend volt szívemben és a csendben
szavad szólt csak, mindennél szebben.

Én Istenem, hívj vissza engem!
Magam maradtam, eltévedtem.
Légy bátorságom, bizodalmam;
ó, légy úrrá megint Te rajtam!